

[Johan Nielsen.]

gumentation kan lyde meget besnærende, men den falder til jorden, når man erfarer, at antallet af kriminelle aborter er faldet ganske betydeligt i den sidste tid, uden tvivl som et resultat af den intense oplysning om effektive forebyggende midler. Heri får jeg støtte fra overlægen ved Sønderbro Hospital, dr. med P. A. Gjørup. Ved den høring, som vi havde i Filips Kirke for en 14 dages tid siden, hvor overlæge Gjørup var en af panelet, udtalte han bl. a. — må jeg have lov at citere:

„Langt væsentligere — lige nu i 1970 — er, at de kriminelle aborter næsten er forsvundet allerede, i hvert fald fra hospitalsafdelingerne. De, der interesserer sig for disse ting, kender tallene. Man plejer at regne med ca. 6.000 legale aborter årligt og — efter et skøn — 10.000-15.000 illegale. På en afdeling som den, jeg arbejder på, har vi 600 legale aborter årligt; vi skulle altså, hvis alle blev indlagt, have 1.000-1.500 andre aborter. Vi har 200, altså kun en tredjedel af de legale. Ydermere: blandt de 200 er hovedparten virkelige, spontane aborter — altså kvinder, der virkelig gerne vil bevare deres svangerskab, men alligevel aborterer.

Grunden til dette enorme fald i illegale aborter må være den bedre antikonception, og man kan jævnføre med det kendte fald i fødselstallet.

Vi har kun i få år haft adgang til virkelig effektiv antikonception — der er kun grund til at vente, at det bliver bedre endnu. Midlerne bliver bedre, flere og flere lærer at bruge dem rigtigt.

Og så spørger jeg: hvorfor risikere at ødelægge denne gode udvikling ved at indføre adgang til fri abort?

Er der nogen, der tør sige, at vi ville bruge antikonception lige så flittigt, som vi gør nu, hvis adgangen til abort var fri?

Tør man påtage sig det ansvar at tage en sådan risiko? Er der nogen, der tør sige, at vi ikke alle en gang imellem er uansvarlige og ikke gør det, vi burde gøre, specielt hvis vi vidste, at der altid stod nogen parat til at rage kastanierne ud af ilden for os?“

Længere henne i sit indlæg fortsætter overlæge Gjørup — jeg beder om lov at fortsætte citatet:

„Som læge er man uddannet til, og forsøger at efterleve det i sit daglige virke, at helbrede sygdomme og at forhindre, at patienter dør, der ikke skal dø. Et svangerskab er ikke nogen sygdom og ikke noget, man skal dø af. Derfor: skal jeg gøre et abortindgreb, må jeg klart kunne sige til mig selv: her er risikoen ved, at svangerskabet fortsættes, større end den risiko, jeg på kvindens vegne skal tage ved at gøre et abortindgreb.

Og nu én ting til: fri abort vil føre til flere aborter, end vi har i dag. Alle tilgængelige materialer fra lande med fri eller næsten fri abort viser dette. Nogle forestiller sig, at det måske slet ikke ville gå sådan i Danmark. Hvorfor? Skulle vi være bedre mennesker end i andre lande? Skulle vi være mere civiliserede eller mere ansvarsbevidste?

Abortantallet vil stige. Det vil komme til at belaste de gynækologiske afdelingers sengepladser hårdt. Det vil ikke være muligt at tage dem, der virkelig er syge, ind så hurtigt, som vi gør i dag. Nogle syge vil komme til at vente, der ikke bør vente.

Hertil kan man naturligvis svare: ja men så kan man vel bygge nogle flere gynækologiske afdelinger eller nogle abortklinikker, hvad man nu vil foretrække, og det kan man selvfølgelig, hvis man har pengene.

Men det må være indlysende, at man som gynækolog ikke kan se på, at patienter, som kunne være helbredt, hvis de var behandlet i tide, ikke bliver det, fordi pladser og tid er optaget af abortpatienter.“

Sådan taler en mand, der fra sit daglige arbejde ved, hvor skoen trykker. Jeg har citeret ham så udførligt, fordi det forekommer mig, at man i debatten om abortloven er gået for let hen over de problemer, som overlægen her skitserer. Hertil kommer, at når man taler om, at kvinden alene skal have ansvaret for, om hun vil have abort eller ej, så glemmer man de samvittigheds-kvaler, som læger og sygeplejersker af etiske eller religiøse grunde skal igennem, når de skal medvirke til en abort.

I Berlingske Tidende 19. januar 1970 skriver en kvindelig læge — må jeg citere kort: